

ZASTAVA

CZ 99



Zbraň z produkce jugoslávské zbrojovky Crvena zastava (nyní Zastava) se sídlem v Kragujevacu nepatří v Evropě k nejznámějším. Výjimkou jsou samonabíjecí „služební“ či obranné pistole CZ 99, vyráběné již asi deset let. Pistole byly nabízeny také se značkou TZ 99 z produkce jihoafrické firmy Tressitu, vedle základní ráže 9 mm Luger rovněž na náboje 40 S&W. Existuje také provedení, které má vlevo na pouzdru závěru páčku pro přepínání modu spouště SA/DA, označované jako CZ 999.

Novou CZ 99 jsme neměli příležitost vyzkoušet, ale získali jsme k testu pistoli CZ 99 ráže 9 mm Luger vyrobenou roku 1992, příležitostně zakoupenou z druhé ruky v Německu za neuvěřitelných 100 marek a před dvěma roky individuálně dovezenou do ČR.

Vlevo na pouzdru závěru pistole je označení Crvena Zastava (se zvýrazněnými počátečními písmeny) 99, vpravo najdeme Made in Yugoslavia a nahoře zprava 9 mm Para. Design zbraně evidentně navazuje na konstrukci švýcarsko-německé pistole SIG Sauer P 226. Shodná je i koncepce rámu z lehké slitiny, stejně jako řešení závěru modifikovaného Browningova typu s uzamčením do výhozniho okénka. Do otevřené kuli-

sy hlavně nezapadá spojovací čep, jak je obvyklé, nýbrž výstupek na ocelové vložce rámu. Po společném zákluzu hlavně a závěru v délce 4,8 mm se hlavěň začne odemykat a po 6,6 mm je zcela odemčená, takže závěr může samostatně pokračovat ve funkčním cyklu. Zajímavostí je uložení vytahovače uvnitř pouzdra závěru.

Pouzdro není vyrobeno (jako u sigu) z plechu, ale třískové z ocelového výkovku. Pistole s plným zásobníkem a s nábojem v komoře váží 1,16 kg. Celek působí robustně až humpolácky, avšak při bližším pohledu zjistíme, že zbraň je čistě zpracovaná.

O pistolích Crvena Zastava se tvrdí, že jsou maximálně spolehlivé a prakticky nezničitelné; hlavěň má deklarovanou životnost 200 000 ran. Nemů-

žeme posoudit, kolik toho má za sebou testovaná zbraň, ale v mechanismu jsme nenašli patrné známky mechanického opotřebení součástí. To se týká i hlavěň, která je zvenčí i ve vývrtu (se šesti pravotočivými drážkami) tvrdě chromovaná. Černěné pouzdro závěru i černě eloxovaný rám ovšem nesou známky pravidelného nošení zbraně a častého vytahování z pouzdra: na většině hran a na některých plochách jsou otřené až na základní kov. V mechanismu zbraně jsme nezaregistrovali žádné známky oprav nebo úprav, i když součásti samozřejmě nemusí být původní.

Mechanismus funguje přesně a spolehlivě. Bicí mechanismus je kohoutového typu s přenosem na úderník, doplněný automatickou blokadí

znemožňující kontakt zápalníku se zápalkou bez plného stisknutí spouště. Přerušovač navíc znemožňuje výstřel při neuzamčeném závěru a systém je doplněn plochou na základně kohoutu, která funguje jako pojistný ozub. Zbraň má standardní dvojčinnou spoušť s odporem 18 N a délkou chodu 13 mm v SA režimu. Výrobce deklaruje odpor SA spouště 19 N - rozdíl je vcelku nepatrný a dal by se vysvětlit zaběháním součástí. V DA režimu jsme však namísto uváděného odporu spouště 39 N naměřili až 65 N při délce chodu 22 mm. Zdá



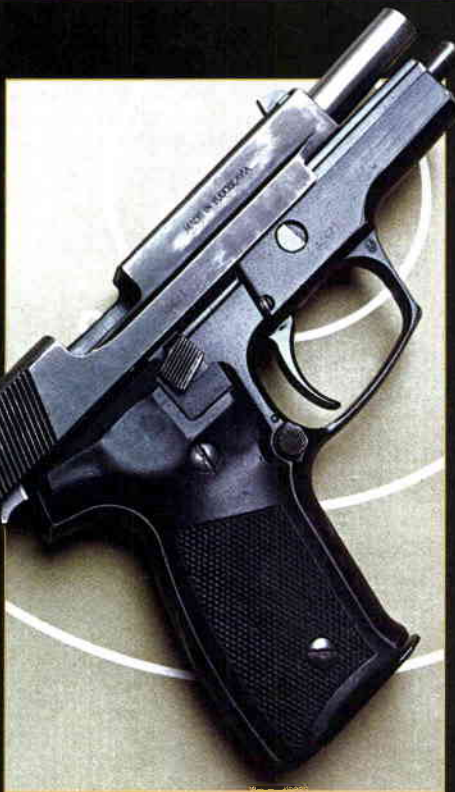
Páčka záchytu závěru s kombinovanou funkcí vypouštění kohoutu stejně jako tlačítko záchytu zásobníku jsou oboustranné

Přední pouze levostranná páčka je určena k rozebírání zbraně. Po nezbytné kontrole komory a stažení závěru dozadu se páčka pootočí dolů a závěr s hlavní a vratnou pružinou

se, že údaj výrobce má v tomto případě spíše jen reklamní význam.

Oboustranná páčka na rámu nemá funkci pojistky. Slouží nejen k vypuštění napnutého kohoutu, ale zároveň k vypuštění závěru ze zadní polohy po výměně zásobníku. K informaci střelce je určen výstražník, vysunující se z horní plochy těla závěru za výhozním okénkem a signalizující přítomnost náboje v komoře. Je to ale pomůcka spíše symbolická, protože vysunutá část výstražníku je příliš malá. Okem je sotva patrná a těžko se dá nahmatat.

Dvouřadý zásobník s jednořadým vyústěním je možno bez nepřiměřeného úsilí naplnit 15 náboji 9 mm Luger; šestnáctý náboj už nelze nabít. Na plášti zásobníku jsou kontrolní otvory signalizující napáskování 5, 10 a 15 nábojů. Tlačítko záchytu zásobníku v kořeni lučírku lze ovládat z obou stran. Otevřená mířidla jsou zvýrazněna třemi body. Hranolová muška i hledí s obdélníkovým zářezem jsou příčně posuvné v drážce, což je jediná možnost korekce mířidel. Pokud nechceme pilovat, je výšková korekce možná jenom výměnou mušky či hledí.



Základní parametry CZ 99

ráže	9 mm Luger
délka hlavně	108 mm
celková délka	190 mm
výška	140 mm
šířka	37 mm
prázdná hmotnost	0,96 kg
kapacita zásobníku	15 nábojů

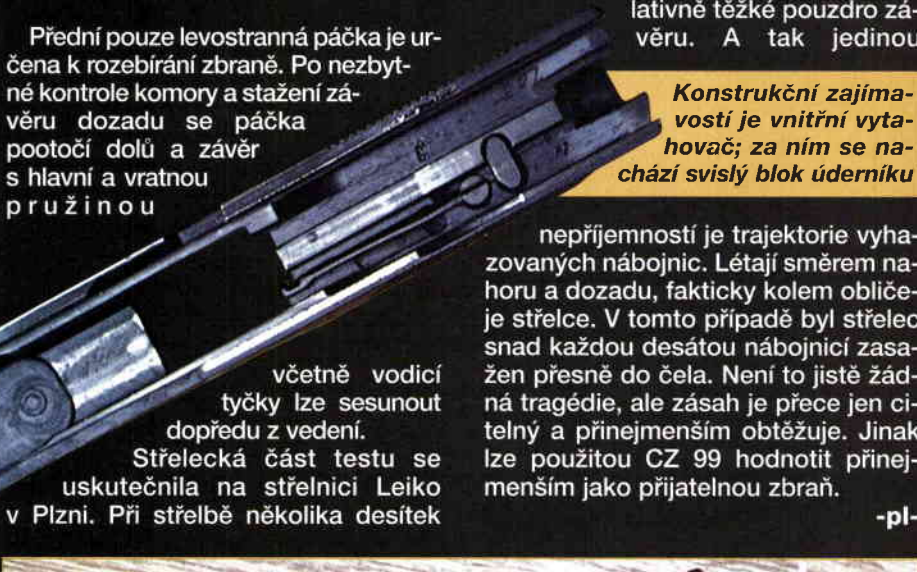
ran (náboje 9 mm Luger Sellier & Belot) nedošlo u testované CZ 99 k jediné zádržce. Na rozdíl od sigů se o této zbraně traduje, že nevyvíká zvláštní přesností střelby. Výsledky našeho testu to jenom potvrzují: na 20 metrů byl střední rozptyl zásahů z desetiranných položek (vstojie, s pistolí drženu oběma rukama) těsně pod 100 mm. Možná k tomu přispívají i plastové střenky, které mají tendenci klouzat v ruce. Změřená přesnost střelby samozřejmě neodpovídá sportovnímu použití zbraně, ale pro obranné účely by měla být zcela dostatečná.

Střenky kupodivu neměly vliv na snadné ovládání zpětného rázu, přestože osa hlavně je u CZ 99 poměrně vysoko nad hranou ruky. Pravděpodobně k tomu přispívá relativně těžké pouzdro závěru. A tak jedinou

Konstrukční zajímavostí je vnitřní vytahovač; za ním se nachází svislý blok úderníku

nepříjemností je trajektorie vyhozovaných nábojnic. Létají směrem nahoru a dozadu, fakticky kolem obličeje střelce. V tomto případě byl střelec snad každou desátou nábojnicí zasažen přesně do čela. Není to jistě žádná tragédie, ale zásah je přece jen citelný a přinejmenším obtěžuje. Jinak lze použitou CZ 99 hodnotit přinejmenším jako přijatelnou zbraň.

-pl-



včetně vodící tyčky lze sesunout dopředu z vedení. Střelecká část testu se uskutečnila na střelnici Leiko v Plzni. Při střelbě několika desítek



Výstražník na horní ploše závěru za výhozním okénkem je sotva viditelný a hmatem těžko zjistitelný